

சில ஆஸ்பத்திரிகளில், ஆண்குழந்தை பிறந்தால், அதை சொந்தங்களிடம் வந்து சொல்லும் சில ஆயாக்களுக்கு, ஐம்பது, நூற்று என்று பணம் கொடுக்க வண்டும். இல்லையேல் லேசில் குழந்தையை வளையே கொண்டு வந்து காட்ட மாட்டார்கள். என மகள் பிறந்த சமயத்தில், சகபெண் ஒருவரின் உறவினர்களிடம், அவர்களின் ஆண்குழந்தை பிறந்த செய்தியை சொல்லிவிட்டுப் பரேம் பசியதை, களே விப்பட்டபோது ஏன் இப்படி?.. என்றுதான் தோன்றியது..

ஒரு வகையில் பார்த்தால், பெண்களாகிய நாமும், இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கிறோம்..சென்ற தலமைற்களாகட்டும்.. இந்த தலமைற்கையில் சில பரேக்களாகட்டும், எத்தனை பரே வீடுகளில், இரண்டுபரே சமமாக நடத்தப்பட்டிருப்போம்?...நல்லவை எல்லாம் ஆண்குழந்தைக்கும், அவன் வண்டாமென்று ஒதுக்கியவை பெண்ணுக்கும் என்பது எத்தனை வீடுகளில் தினசரி நிகழ்வார்களாகவே இருந்திருக்கும்!!!!. சில வீடுகளில் பெண்குழந்தைகளுக்கு நல்ல சாப்பாடுகட்ட இருக்காது.பாரபட்சம் என்பதை நிறையவே அந்த துரதிர்ஷ்டசாலி குழந்தைகள் அனுபவித்திருப்பார்கள்.

பெண்களுக்கான பொறுப்புகள் நிறையவே, அந்த சின்ன வயசிலேயே திணிக்கப்பட்டும். தம்பி, தங்கைகளை பார்த்துக்கொள்வது சுகமான சுகங்கள் தான் என்றாலும் அவளும் அந்த வயசுக்கான ஆசைகளும், ஏக்கங்களும் இருக்காமே.. அதை ஏனோ, வீட்டிலுள்ளவர்கள் நினதை துப்பார்ப்பதில்லை.

சில இடங்களில் பெண்ணின் ஆரோக்கியம் ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கப்படாவதில்லை.ஆணின் வயிறு நிறைந்தபின் மீ தம்தான் பெண்குழந்தைக்கு. சொல்லப்போனால், பெண்குழந்தைக்குத் தான் சாப்பாடு ஒருகை அதிகமாகவே வகைக்க வண்டும்.உடலரீதியாக அவள் எதிர்கொள்ளவிரும்பும் சவால்களை சமாளிக்க தமெம்பு வண்டாமா?...அவனது எச்சில் தட்டகைக்கட்ட கழுவும் இடத்தில் எடுத்துப்போட மாட்டான். அதையும் அவள்தான் செய்து, கழுவி வகைக்க வண்டும்.தன் சகோதரனிடம் குரலுயர்த்தி,பசுவதற்குக்கட்ட... அவள் அனுமதிக்கப்படாவதில்லை.ஒரு தாய் நினதை தால், இந்த நிலமையை மாற்றமுடியாதா என்ன!!!

இப்படி சில தாய்மார்களே, தங்கள் பெண்குழந்தைகளை, நடத்தும்போது, அதைப்பார்த்து வளரும் ஆண் எப்படி.. பெண்ணை சுகமனுவதியாக மதிப்பான்??..பெண் என்பவள் தன்னுடைய தவேயை நிறைவேற்றவே பிறந்தவள் என்றுதானே அவனுக்கு பாடமாகியிருக்கும்!! இதுதானே வளர்ந்தபின் ஈவட்டி ஸிங் செய்யும் துணிச்சலையும் கொடுக்கிறது.'ஆம்பளை அப்படித்தான் இருப்பான்' என்று கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பதால் தானே பெண்களுக்கு கெதிரான கற்றுகள் அதிகரிக்கின்றன.பெண்ணை ஒரு

உடலாக மட்டுமும் பார்க்காமல், அவளும் தன்னப்போல் ஓர் உயிர் என்ற நினைப்பை, பற்றேறோர் நினைத்தால் ஏற்படுத்தலாம். தன் வீட்டு பணிகளை மதித்து பழக்கப்பட்டவன், நிச்சயமாக அடுத்த பணிகளையும் மதிப்பான்.

நம்முடைய தலமுறையில் மாற்றங்கள் வருகிறதென்றாலும், இன்னும் வளிச்சத்துக்கு வராத மனிதர்களும் இருக்கின்றனர். 'ஆணைகூற்றம் சொல்வதை விட்டு நம் வீட்டு ஆணைகூற்றத்தை சரியாக வளர்க்கலாமே!..

அவள் மலே பாசமும், மதிப்பும் வருவதற்கு நாமே வழிகாட்டியாக இருக்கலாம்.

சிறுவயதிலேயே வீட்டு வேலைகள் பண்ணுக்கானவை என்று ஒதுக்காமல் ஆண்களையும் சிறுகச்சிறுக ஈடுபடுத்தலாம். சாப்பிடமட்டும், எட்டிப்பார்த்துவிட்டு போய் விடாமல் கொஞ்சம் சமையலையும் பழக்கப்படுத்தலாம்.

இது அவர்கள் தனியாக ஹாஸ்டல், வளிநாடு, போன்ற இடங்களில் தங்க நேரிடும் போதும், பந்த சமயங்களிலும் பட்டினி கிடக்காமல் காப்பாற்றும். பீமன், நளன்.. இவர்களும் ஆண்கள் தானே.. இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்றைக்கு உணவகங்களிலும், கல்யாண சமையல்துறையிலும் ஆண்கள் கொடிகட்டி பறக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆண் சமையல்துறை அல்ல. கூறிப்பட்ட வயதுக்குப்பின் அவர்களிடையே கரிசீப, சாகஸ், உள்ளடக்கை போன்ற சின்னச்சின்ன துணிகளை துவக்கப்பழக்கலாம். இப்பத்தான் வாஷிங் மெஷின் வந்துவிட்டதே என்று சொல்லக்கூடாது. கரண்டில்லாத சமயங்களில் தன்கையே தனக்குத்விசெய்யும். சின்னச்சின்ன வீட்டு வேலைகளையும் செய்ய பழக்கப்படுத்தலாம். பண்ணின் சமூகத்தை பகிரந்து கொண்டு வளரும் ஆண் நிச்சயமாக அவளை, அவள் வலிகளை புரிந்து கொள்வான்.

பணைகூற்றத்தை வண்படாம் என்று சொல்வதற்கு சிலர் காரணங்களாக சொல்வதில்... வரதட்சிணை, குடும்பவன்முறை.. இவையான மூக்கியமானவை. சாப்பிட இன்னொரு வயிறு வந்துவிட்டதே... என்று வருத்தப்படுபவர்களுக்கு, உழக்க இரண்டு கைகள் கிடத்தை திருப்பது ஏனோ தெரிவதில்லை. பரமபாலான இடங்களில், வரதட்சிணையை எதிர்பார்ப்பது இன்னொரு பணைதான். "எங்கிட்ட ஒருத்திக் குறைவை கொடுக்கணும் நா நான் இன்னொருத்திகிட்ட கக்கத்தானே வண்படியிருக்கு" என்பது இவர்கள் சொல்லும் நியாயம்.

சிறுவயதிலிருந்தே சகோதரன், சகோதரி ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன், பாசத்துடன் வளர்வது நம்கையில் தான் இருக்கிறது. இருவரும் சமம் என்று சொல்லியே நடத்தப்படவேண்டும். எங்கள் வீட்டிலும் என்குழந்தைகள் இருவரும் வீட்டு வலைகளை பகிர்ந்து செய்வார்கள். சிலசமயங்களில் பையர்க்குக் கர்வதைத் தால், குழம்பு வதைப் பதை பணை செய்வார். டைனிங் டேபிளை இருவரும் தான் சேர்ந்து செய்வார்கள். அதே போல் சாப்பிட்டு முடித்ததும், ஒதுங்க வதைப் பதும் அனகேமாக அவர்கள் தான். அவ்வப்போது இண்டியாவும், பாகிஸ்தானும் போல இருப்பார்கள். ஆனாலும் ஒரு தரை ஒரு தர வீட்டுக்கொட்டுத்ததில்லை.

நம்மிடம் அன்பு சலுத்துவதில் குழந்தைகள் பாரபட்சம் காட்டுவதில்லை. பின் நாம் ஏன் அவர்களிடம் பாகுபாடு காட்ட வேண்டும். பணை குழந்தையை பற்றி விட்ட காரணத்துக்காக மனவையை கொலை செய்த கணவனைப் பற்றிய செய்தி, தினசரியில் ஒரு மலையில் இன்று வந்து போனது, ஏனோ,.. இப்பளுபகம் வருது...